

Mitar i Lukavi Vuk

Nevena Pavlovic

Mitar, nestašan dječak sa sjajem u očima, stoji u svojoj šarenoj sobi, držeći veliku, praznu crvenu torbu. Ima razigrani, odlučni osmijeh na licu, zamišljajući veliku avanturu branja jagoda u obližnjoj šumi. Jarka sunčeva svjetlost prodire kroz prozor, ističući njegov plan.

Mitar radosno skače u bujnu, živopisnu šumu, gdje visoka, crtana drveća sa pretjeranim lišćem stvaraju razigrani baldahin. Leptiri sa prevelikim krilima lepršaju okolo, a prijateljski cvijeće cvjeta u svim nijansama. Mitrove oči su širom otvorene od uzbuđenja, potpuno nesvjestan para žutih, budnih očiju koje vire iza gustog žbuna.

Skriven iza kvrgavog, neobičnog drveta, veliki, strašni vuk, sa pretjeranim zubima i lukavim izrazom lica, posmatra Mitra. Iznad njegove glave pojavljuje se oblačić misli, pokazujući kako se pretvara u slatku staru baku. Vukove oči sjaje lukavo dok počinje svoju masku, vadeći cvjetnu kapu i naočare iz skrivene torbice.

Vuk, sada prerušen u punu, ljubaznu staru baku sa jarkoružičastom kapom i prevelikim naočarima, prilazi Mitru. Njegov glas je iznenađujuće nježan dok pita: „Dječače, kuda si se to uputio?” Mitar, sa širokim, povjerljivim očima, ponosno gestikulira praznom torbom i objašnjava svoju potragu za jagodama kako bi iznenadio svoju porodicu i iskupio se za svoje nestašluke.

„Baka“ vuk, sa zlim sjajem u oku vidljivim samo gledaocu, pokazuje kvrgavim prstom niz dugačku, vijugavu stazu koja nestaje u dubljem, tamnijem dijelu šume. Uvjerava Mitra da ga najsočnije, najobilnije jagode čekaju na samom kraju te staze. Mitar blista od zahvalnosti, spreman za avanturu.

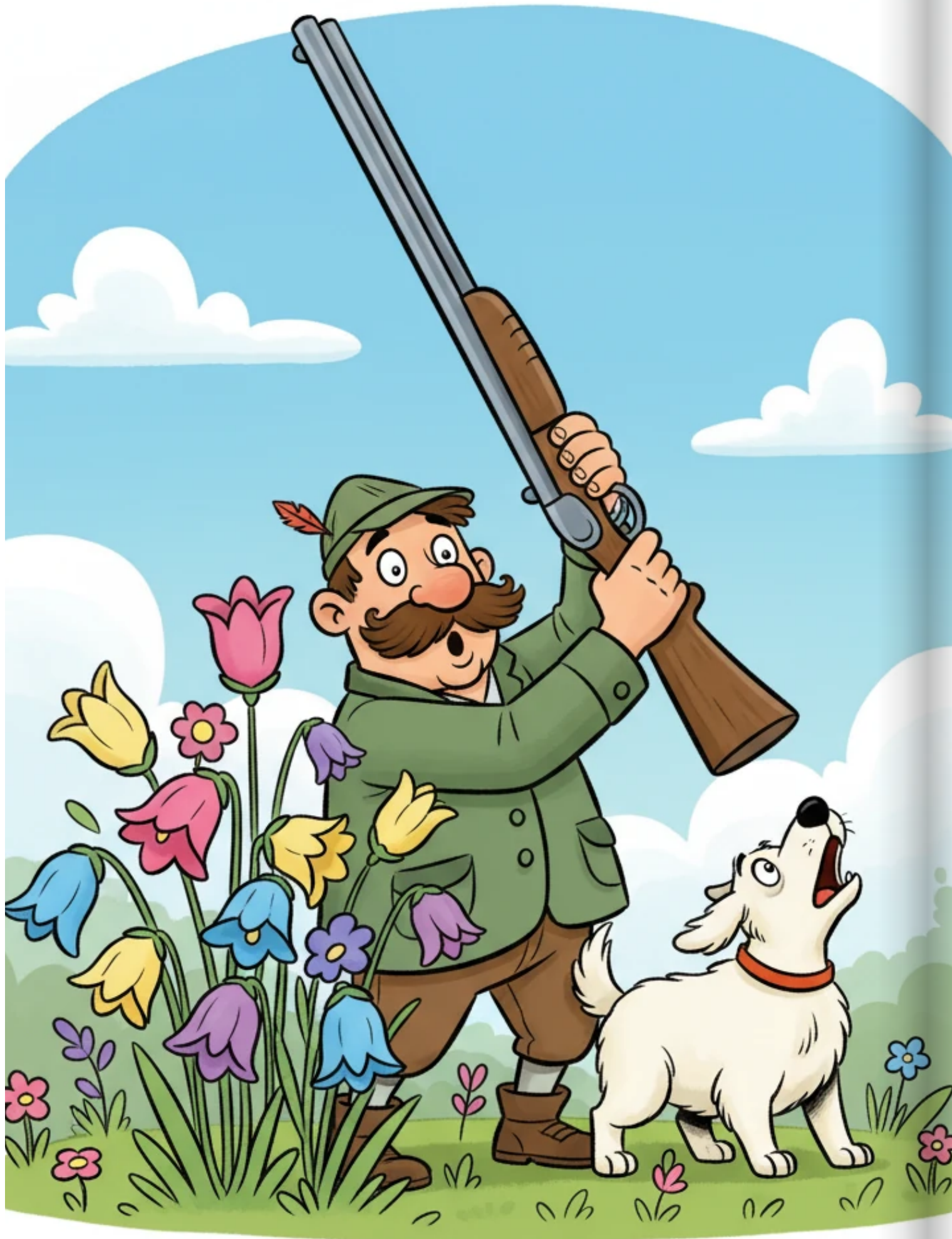
Mitar, pun energije i nade, veselo kaska niz dugačku, vijugavu stazu, njegova crvena torba se sretno ljulja. Zamišlja hrpe slatkih jagoda koje će pronaći. U međuvremenu, podmukli vuk, skinuvši svoju masku, juri kroz skrivenu, mnogo kraću prečicu kroz guste, crtano šiljaste grmlje, njegov rep maše od iščekivanja.

Mitar konačno stiže na čistinu na kraju duge staze, očekivano tražeći jagode. Odjednom, uz glasan „PUF!“, veliki, gladni vuk iskače iza crtano velike pečurke. Prije nego što Mitar uopšte uspije da udahne, vuk otvara svoja ogromna, pretjerana usta i u jednom komičnom zalogaju ga proguta cijelog, ostavljajući samo njegovu crvenu torbu na zemlji.

Iza grozda živopisnih zvončica, hrabri lovac Radenko, snažan čovjek sa veličanstvenim brkovima i odlučnim izrazom lica, svjedoči cijelom događaju. Oči mu se rašire od šoka i brzo podiže svoju preveliku, komično dugu pušku u zrak, spreman za akciju. Njegov lovački pas, vjerni, pufnasti pratilac, uzbuđeno laje pored njega.

Uz snažan „BANG!” iz njegove puške koji raspršuje crtane ptice, lovac Radenko se suočava sa preplašenim vukom. Stoji visoko, pokazujući puškom sa strogim, pretjeranim licem, zahtijevajući da vuk odmah ispljune dječaka. Vuk, očiju širom otvorenih od straha i drhtavih šapa, izgleda potpuno preplašeno i počinje da kašlje.

Vuk, uz dramatičan izbačaj, ispljune blago ošamućenog, ali nepovrijeđenog Mitra, koji se kotrlja na meku travu. Preplašeni vuk, repa među nogama, bježi iz šume zauvijek u komičnoj izmaglici. Lovac Radenko nježno vodi Mitra nazad njegovim zabrinutim roditeljima, koji grle svog sina u toplom, suznom zagrljaju. Mitar, sa novim razumijevanjem, obećava da će uvijek biti dobar.